

Landelijke vaststelling: een ongoing process

Een berekening toonde ooit aan dat de Landelijke Vaststellingscommissie Rekenen (LVR) alle mbo-scholen bij elkaar zo'n 38.400 uur werk per jaar uit handen neemt. Bij toerbuurt leveren de scholen leden aan de commissie om examens vast te stellen waar jaarlijks 300.000 studenten zich over buigen. Rekendocent Johannes Kramer neemt dit schooljaar de hooners waar voor Zadkine in Rotterdam. 'Onze opmerkingen gaan ter plekke meteen naar een ICT-er, grafisch ontwerper of toetsdeskundige. Het is een *ongoing process*.'

22 januari 2026

Uit het hele land komen de acht leden van de LVR vier keer per jaar bijeen om de rekenexamens te keuren voordat zij hun weg vinden naar de mbo-scholen. Zij bijten zich vast in de rekenopgaven en plakken Post it's bij opgaven waar zij vraagtekens bij hebben. 'Zo hebben we bij ieder examen wel een aantal opmerkingen, maar het gaat nooit om grote of heftige dingen omdat de opgaven ook al bekeken zijn door een vaststellingscommissie van de Coöperatie', zegt Johannes Kramer. 'Dezelfde middag komt de feed back en is de rekenopgave al dan niet aangepast.'

Cijfermatige kanten

De bijeenkomsten van de LVR beginnen steevast met een presentatie over de examens die zij gaan beoordelen. 'Jan Adema neemt ons mee in de P-waarden, de scores en andere cijfermatige kanten van de examens', zegt Johannes, 'waarna wij ons op de inhoudelijke kant richten. We kijken hoe de vraag taaltechnisch in elkaar steekt, of het woordgebruik passend is, of de afbeelding duidelijk is en of de puntenverdeling klopt met de stappen die studenten moeten nemen.' Aan het einde van de dag hebben zij weer een aantal rekenexamens vastgesteld die naar examencommissies in het hele land gaan en daarna in Remindo terechtkomen voor de volgende lichting examenkandidaten.

Geknipt voor de rol

Johannes rolde vorig jaar de commissie in toen bij Zadkine een mailtje binnenkwam met de vraag een LVR-lid te leveren: iemand die iets met rekenen én met een examencommissie te maken heeft. Hij was geknipt voor de rol. Sinds vijf jaar geeft hij rekenles op Zadkine, een halve dag per week beoordeelt hij rekenexamens voor de Coöperatie en een dag per week verzet hij werk voor de centrale examencommissie van het College Zorg en Welzijn. Voordat hij op Zadkine werkte, was Johannes jarenlang leidinggevende in de zorg. 'Toen wilde ik wat anders. Mijn vrouw werkte al in het onderwijs en die dynamiek van jonge mensen leek mij wel wat.' Hij kwam uit op rekenles geven op het mbo.

>>

Dynamische doelgroep

'Als bedrijfskundige was ik breed geschoold in cijfermatige vakken, dus inhoudelijk zou het vak geen probleem opleveren. Toen ben ik begonnen op Zadkine en heb ik in anderhalf jaar tijd mijn Pedagogisch Didactisch Getuigschrift.' Het was coronatijd waarin alles online gebeurde. Pas een half jaar later stond hij voor het eerst fysiek voor de klas. 'Toen wist ik pas hoe het voelt als een hele klas studenten je aankijkt.' Spijt van zijn overstap heeft hij geen moment gehad. 'Ik vind het leuk om met mbo-studenten te werken, het is een leuke, eerlijke, gezellige en dynamische doelgroep.'

Oefenexamens

Johannes geeft zijn studenten het liefst les aan de hand van proefexamens, de rekenmethode op Zadkine is nog niet echt toegesneden op de nieuwe examens. Hij is begaan met studenten die hun diploma niet krijgen omdat zij steeds zakken voor hun rekenexamen. 'Ik wil ervoor pleiten dat studenten, waar nodig, op een lager niveau een rekenexamen kunnen doen. Het gaat er tenslotte om dat zij kunnen aantonen dat zij zich cijfermatig kunnen redden in de maatschappij. Een student die het rekenexamen op niveau 2 behaalt, laat dit al zien. Dit sluit aan bij het uitgangspunt dat studenten vooral moeten aantonen dat zij cijfermatig kunnen functioneren in praktijksituaties. Daarom zou het wenselijk zijn om een N4-student onder bepaalde voorwaarden de mogelijkheid te bieden een N3-rekenexamen te doen, en een N3-student een N2-rekenexamen.'